

Verslag sessie 2. Doorpraten over een thema naar keuze

Op ons eerste platform organiseerden we verschillende sessies waarbij we ruimte lieten om door te praten over een thema. Deelnemers van het platform konden 2 maal gedurende 30 minuten aansluiten op één van de volgende vier gespreksthema's:

1. *In gesprek over een memorandum van sociaal-sportieve praktijken*
2. *In gesprek met het sportmediabureau B.A.L. over de noodzaak van een logo en campagne*
3. *In gesprek over vormings- en opleidingsnoden*
4. *In gesprek over de nood van meer praktijkbeschrijvingen*

Voor de vier thema's was veel interesse, het verslag van deze sessies vind je hieronder.

Tafel 1. Een memorandum schrijven

Verslag. Pieter Smets

Context. We krijgen regelmatig signalen van sociaal-sportieve praktijken die aangeven dat ze willen wegen op het lokale en Vlaamse sport en vrijetijdsbeleid. In aanloop van het eerste platform gaven sommigen aan dat een gezamenlijk memorandum nodig is. Dit signaal willen we verder verkennen. We organiseren dit gesprek om te horen of er effectief een draagvlak is voor zo'n memorandum? Wat zijn de krijtlijnen? Hoe beginnen we eraan? Wie wil een rol spelen? En hoe maken we dit concreet?

Output van het gesprek. Deze tafel had een relatief grote opkomst, wat aantoont dat veel praktijken het als thema als belangrijk inschatten. Iemand zei: *"We moeten ons kenbaar maken, want nu lijkt het soms alsof ons werk onzichtbaar is"*. Iedereen was het erover eens dat we zo'n memorandum moeten schrijven om de bestaansredenen van sociaal-sportieve praktijken duidelijk te maken. Één praktijk gaf aan dat het wat verder mag gaan: er moet ook een appèl in zitten voor meer centen en middelen, want de precariteit is voor een aantal praktijken zeer nabij. De meeste aanwezigen volgden dit, maar er werd ook gewaarschuwd om dit memorandum niet té instrumenteel te zien. We moeten het vooral gebruiken om een aantal gezamenlijke noden en verwachtingen te duiden.

Hoe moet de tekst eruit zien? Er wordt gezegd dat het een toegankelijke tekst moet zijn die ook voor buitenstaanders duidelijk is. Toegankelijk en helder dus! Men suggereert ook om niet het warm water te heruitvinden, en te vertrekken van heel wat materiaal ligt dat al werd uitgewerkt door Demos en het lopende VUB-doctoraat: een toegankelijke een aangevulde versie van de [toespraak op de studiedag van de street boys](#) bijvoorbeeld. Ook het [filmpje](#) kan een vertrekpunt zijn.

Qua timing zijn er niet direct afspraken gemaakt, maar iedereen geeft aan dat urgentie groot is. Pieter's voorstel is om nu in de zomermaanden een bijeenkomst te organiseren met iedereen die graag nauwer betrokken is op dit thema. We kunnen samen iets in elkaar boksen en daar draagvlak voor te vinden op het volgende platform. Op die manier krijg je een

betrokkenheid van een aantal mensen die iets meer inhoudelijk willen wegen, maar ook anderen die wat meer vanop de tweede lijn betrokken willen zijn. Ook voor de praktijken zelf is zo'n visie-oefening fijn als een manier om elkaars werking en visie te verkennen.

Tafel 2. In gesprek met het sportmediabureau B.A.L

Verslag. Bart Rogé.

Context. We nodigden het communicatiebureau B.A.L. uit, omdat we samen met dit bureau een logo en identiteit willen uitwerken die ons platform kan vormgeven. Daarnaast spelen we met het idee om een campagne op te zetten voor een breder publiek. Het doel: alle mooie en vaak onzichtbare realisaties van sociaal-sportieve praktijken in de verf zetten. We zetten dit gesprek op om te kijken of er draagvlak is voor deze ideeën.

Output van het gesprek. Tijdens dit gesprek stelde Maarten zijn [bedrijf](#) en portfolio voor, alsook enkele denksporen voor eventuele campagnes. Bart vertelde waarom Demos aanstuurt op een samenwerking met B.A.L. Demos vindt het belangrijk dat sociaal-sportieve praktijken met een eigen stem naar het beleid en naar de sportsector stapt. Stemmen uit de praktijk klinken altijd overtuigender dan die van een kenniscentrum. Daarom is het belangrijk om een eigen naam en logo te ontwikkelen. Het ontwikkelen van een eigen naam en logo is een belangrijke oefening voor het platform. Het onderlijnt een aantal waarden die sociaal-sportieve praktijken delen en die samen kunnen worden uitgedragen. Je kan het opvatten als een gezamenlijke missie en visie oefening. Een soort vlag waarachter we ons kunnen scharen.

Uit de bespreking onthouden we vooral dat de verschillende organisaties graag eerst tijd maken om elkaar beter te leren kennen en dat zo een missie/visie-oefening voor heel wat organisaties relevant is. Het is belangrijk om eerst deze stap te zetten voor er wordt gewerkt aan campagnes. Het vertrouwen in B.A.L is alvast veelbelovend.

Tafel 3. Een gesprek over de nood aan meer praktijkbeschrijvingen

Verslag. Pieter Debognies.

Context. Één van de problemen van sociaal-sportieve praktijken is dat hun werk soms zo onzichtbaar blijft. Een goede praktijkbeschrijving zou daarvoor een oplossing kunnen bieden. We organiseren deze sessie om te pijken hoe groot de interesse is om meer praktijkbeschrijvingen te hebben. En waar moeten we dan mee rekening houden?

Output van het gesprek. Algemeen was er veel eensgezindheid over de nood aan duidelijke praktijkbeschrijvingen over sociaal-sportieve praktijken. Dit kan voor lokale erkenning zorgen. Een deelnemer zegt: "als onze werking in een promoboekje van sportclubs staat, vertelt dat een onvolledig verhaal". Een goede praktijkbeschrijving die zowel de sociale als sportieve aspecten in rekening neemt kan ook nuttig zijn voor promo-campagnes van de eigen praktijk.

Verder werd er ook gezegd dat een goede praktijkbeschrijving ook linken met buurtpartners moet omvatten, zodat de praktijk wordt gezien als ingebed en (deels) gericht op de buurt. Die

breder focus moet leiden tot meer erkenning, doordat het een sterkere nadruk legt op de meerwaarde van de werking “buiten de grenzen van ons sportterrein”.

De onvolledige praktijkbeschrijvingen leiden nu tot een gebrek aan goede publiciteit rond de meerwaarde van de sociaal-sportieve praktijk. De aanwezigen vinden het belangrijk dat externe personen met schrijfvaardigheden hier een rol in opnemen. *“We zoeken iemand die creatief, duidelijk en begeistert kan omschrijven wat wij doen”*. Deelnemers geven aan dat een goede praktijkbeschrijving ook het perspectief van de deelnemers betreft: *“zien de deelnemers de praktijk anders dan de trekkers?, welke overeenkomsten zijn er, etc.”*

Tot slot werd er een spanning aangehaald met betrekking tot het termengebruik. Jongeren worden soms als kwetsbaar, arm etc. voorgesteld in communicatie en dat deze verwoordingen de jongeren soms ook bereiken, wat leidt tot ongewenste kwetsing. Er dient een bepaalde voorzichtigheid te zijn. Enerzijds moet er wel benadrukt worden dat de sociaal-sportieve praktijk zich focust op kansengroepen (= deel van de identiteit), maar dit mag niet leiden tot stigmatisering en verdere kwetsing van die doelgroep zelf. Men moet dus voorzichtig zijn met taalgebruik naargelang de doelgroep van de praktijkbeschrijving. Het overlegplatform werd als een goede context gezien om samen met andere sociaal-sportieve praktijken te bepalen hoe men over “jongeren in kwetsbare situaties kan spreken zonder hen te stigmatiseren”, zoeken naar gepaste terminologie, etc. Het gevaar van stigma's is er ook voor de club of praktijk. Doordat andere sociale, culturele en sportieve werkingen op lokaal vlak onvoldoende geïnformeerd zijn over het sociale luik van Beerschot Atletiek, krijgt men nog al te vaak verkeerde reacties en wordt de praktijk gestigmatiseerd. Je hoort bijvoorbeeld soms *‘jullie zijn clubs voor probleemjongeren’*. Een duidelijke en intern gedragen praktijkbeschrijving zou deze stigmatisering kunnen tegengaan door andere organisaties voldoende te informeren om misvattingen tegen te gaan.

Tafel 4. In gesprek over vorming en opleidingsnoden

Verslag. Zeno Nols

De context. In april hadden enkele Gentse sociaal-sportieve praktijken een constructief gesprek met de Vlaamse trainerschool. Zeno Nols, Karen Van Der Veken en Demos waren hier ook bij betrokken. De Gentse praktijken (Sportaround en KAA Gent Foundation) zochten aanknopingspunten om 1) meer sociale thema's in het bestaande curriculum te brengen en 2) te pleiten voor een uitbreiding van het bestaande curriculum met nieuwe formules en sociale accenten. We organiseren nu een gesprek om horen of nog mensen met gelijkaardige vragen zitten en om terug te koppelen wat er werd gezegd.

Output van het gesprek. Hoewel de sessie over sportopleiding in brede zin gaat werd er in ons gesprek vooral gesproken over de Vlaamse Trainerschool. Er zijn twee pijnpunten volgens de aanwezigen. 1) De instap tot de opleidingen (aspirant-initiator) met betrekking tot prijs, locatie, duur, enz. 2) het curriculum en de inhoud van de cursus.

Er werd aangegeven dat er te weinig aandacht is voor pedagogie en dat veel afhangt van de lesgever. Het wordt als een gebrek beschouwd dat er geen focus is op armoede, welzijn, etc.

Sport en sociale thema's zouden in elke basiscursus moeten zitten volgens de aanwezigen.

Een aantal aanwezigen gaf aan dat de opleiding aspirant-initiator te moeilijk is voor sommigen, en dat je jongeren enkel met veel begeleiding erdoor kan loodsen. Er werd ook opgemerkt dat de cursus moeilijker is dan vroeger (bv. voetbal) en dat de kostprijs is verhoogd.

Waar ligt het probleem? Er wordt opgemerkt dat er een probleem is met een visie op 'talent'. De lat ligt te hoog waardoor veel talent niet gezien wordt. Ook ligt de lat voor de opleiders en trainers te hoog. Er wordt vermoed dat er een soort angst en vrees leeft om de (VTS-)opleidingen toegankelijker te maken en dat de kwaliteit dan zou zakken. Of dat een toegankelijker opleiding de doorstroom naar vervolgoopleidingen zou belemmeren. Er werd ook vermeld dat er een soort wedijver lijkt te bestaan tussen de VTS en de sportopleidingen van de universiteiten. In Wallonië zou het anders zijn geregeld volgens een aanwezige.

Zien jullie oplossingen?

- *Een oplossing ligt erin om het curriculum breder te maken.* Er zijn wel alternatieve trajecten i.s.m. VTS (bv. via de stad Antwerpen of binnen de gevangenis), maar het curriculum blijft hetzelfde. Het verschil is dat het wat meer wordt uitgesponnen. Bovendien zijn deze alternatieve trajecten niet-regulier en staat dit naast het aanbod.
- Er moet dus ook worden nagedacht over hoe je de opleidingen kan aanbieden. Bv. ook meer vanuit de praktijk de (zware) theorie aanbieden i.p.v. eerst theorie en dan stage/praktijk. Iemand suggereert om de VTS opleidingen ook online aan te bieden?